

RKT. ŽUPA POHODA B.D.M.

MARIJA GORICA

God. XI. Broj: 4.
6. listopada 2024.

27. nedjelja kroz godinu

Jedan od prvih prirodnih fenomena saveza između Boga i ljudi bila je duga. Nalazimo je na početcima Svetoga pisma, nakon potopa. Nakon ljetnih pljuskova duga uvijek nekako privlači našu pozornost i izaziva divljenje. Jedan je fizičar pojasnio što sve uključuje proces nastanka duge. Prije svega, potrebna je sunčeva svjetlost. Osim toga, potrebno je imati i kapljice vode, a sunčeva svjetlost mora padati pod točno određenim kutom. No sve to još nije dovoljno. Potreban je i promatrač koji će tu dugu vidjeti. Isto tako je s čovjekom. Svaki je čovjek poput duge. Svatko od nas složen je od svjetlosti svojih malih i velikih dobrot, onoga što je pozitivno, ali i od kapljica svojih suza u teškim trenucima života. Ali u svemu tome potreban nam je netko s kime ćemo podijeliti svoje radosti i žalosti, nade i tjeskobe, svoju pjesmu i suze.

Nijedan čovjek nije pusti otok u beskrajnom oceanu postojanja. Istina je to koja je vidljiva, od prvog dana stvaranja kad je Bog stvorivši čovjeka vidio da nije dobro da čovjek bude sam. Stoga je i stvorio čovjeku družicu, stvorio ih je muško i žensko i ustanovio bračno zajedništvo. Tek u zajedništvu čovjek se može ostvariti i ostvarivati. Bog nas kroz današnja čitanja poziva da promišljamo o jednoj od temeljnih stvarnosti ljudskoga postojanja na zemlji: o međusobnoj upućenosti jednoga čovjeka na drugog, o uzajamnoj ljubavi, osobito u obitelji. Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku. Bog je Presveto Trojstvo: on je Ljubav i savršeno zajedništvo triju božanskih osoba koje se jedna drugoj daruju. I čovjek je zamišljen na sličan način: kao muškarac i žena, koji zajedno sudjeluju u božanskom djelu stvaranja donoseći na svijet novo stvorenje. Tako je ljudska obitelj, bez obzira na broj članova, slika Presvetoga Trojstva i odraz njegove božanske ljubavi.

Gledajući čovjeka, Stvoritelj je uskliknuo: „Nije dobro da čovjek bude sam!“ Iz toga je razvidno da Bog stvara čovjeka kao društveno biće. Čovjek nije stvoren za samoću, nego za susret, dijalog, zajedništvo, za ljubav. Budući da Bog stvara čovjeka na svoju sliku, doista nije dobro da je čovjek sam, jer je slika i prilika Boga koji je zajedništvo i ljubav. Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku kao muškarca i ženu. Oba spola imaju svoje neuništivo dostojanstvo, a stvoreni su za zajedništvo. Upravo to zajedništvo, ta uzajamna ljubav, odražava nešto od beskonačnog Božjeg savršenstva. Oni postaju suradnici stvaranja novoga života. Neopisivo je i veličanstveno djelo koje Bog daruje zajedništvu muškarca i žene. Premda Bog uvijek ostaje onaj koji svakome čovjeku, baš kao i prvome, udahnuje život u trenutku začeca, muž i žena sudjeluju u Stvoriteljevom djelu pronoseći ljudski život i njegujući ga.

U čitanju iz Knjige Postanka slikovitim se biblijskim jezikom govori o odnosu muškarca i žene. Njih su dvoje bliski, nerazdruživo povezani, upućeni jedno na drugo, pripadaju jedno drugome na način na koji nijedno od njih ne može pripadati nikome drugome.

Promotrimo danas brakove u koje ulaze naši mladi. Ponajprije, tu je pošast „brakova na

probu“, gdje njih dvoje godinama žive zajedno, imaju već i dijete, ali bez sakramenta braka. Tako se na ovaj sakrament gleda kao na nešto nevažno. Život izgleda kao proba: „Ako prođe, prođe“. S druge strane, tu je mnoštvo brakova koji nisu opstali. Možda i zato što danas toliki nisu spremni na žrtvu, odricanje, umiranje sebi, nego čim zaškripi, svako na svoju stranu. Danas je tako lako ući u brak, stvoriti obitelj, ali je jako teško u braku ostati i održati obitelj na okupu. Zaboravljamo na blagoslov koji daje upravo sakrament ženidbe. Zaboravljamo da jedino može opstati ono što Bog snaži svojim blagoslovom. No, u mnogim našim brakovima i obiteljima kao da više nema mjesta za Boga. Osnivamo obitelji bez sakramenta, započinjemo brakove „na divlje“, Bog nam je višak u našim međuobiteljskim odnosima jer smatramo da bez njega možemo. Živimo u društvu koje je brakove sekulariziralo, obitelji osuvremenilo na taj način da je vjera nešto usputno. Užurbanost, krize, nedostatak dijaloga među supružnicima, prijevare i razne ovisnosti potkapaju temelje bračnog života sve dok se ne uruše.

Obitelj i bračno zajedništvo u koje ulazi Bog, ako mu to dopustimo svojim životima, postaje sretna i blagoslovljena obitelj, sretan brak. Molimo zato danas Gospodina da uđe u naše obitelji. Da nas okupi oko sebe i poveže svojom ljubavlju. Molimo Duha Svetoga, koji je sveza ljubavi Oca i Sina, da prožme naše bračne odnose i učini ih zdravima i snažnima. Molimo Mariju, Isusovu Majku i Majku Crkve da štiti i svojim zagovorom prati naše obitelji i sve obitelji naše župne zajednice. Amen!

Događanja

U mjesecu rujnu u našoj je župi kršteno samo jedno dijete:

ANA LOKMER, kći Bernarda Lokmer i Jelene r. Valenčak iz Trstenika, Mokrička 15.

Krsni kum joj je Goran Valenčak.

ČESTITAMO!!!

Nažalost, u mjesecu rujnu nismo imali vjenčanja, ali smo imali čak šest sprovoda. Umrli su:

1. MILICA SLADOVIĆ (83), M. Tita 5, Oplaznik;
2. ADAM KENIG (76), Dragutina Kolarića 6, Hrastina;
3. DAMIR KRAMER (63), Vatrogasna 1, Vukovo Selo;
4. IVAN KLOKOČAR (87), Matije Gupca 38, Kraj Donji;
5. NIKOLA PAVOR (66), Ante Kovačića 25, Trstenik; i
6. STJEPAN SCHINDLER (84), Antuna Mihanovića 13, Bijela Gorica.

Pokoj vječni, daruj im, Gospodine!

Iz života župe

Sakrament svete ženidbe žele sklopiti i danas se ozivaju:

LOVRO DŽEKO, sin Igora Džeko i Maje r. Hrubik iz Zagreba, Bogišićeva 7, i
SILVIJA KRČELIĆ, kći Krešimira Krčelić i Suzane r. Dugan iz Marije Gorice,
Gorička 41a.

Oni će se vjenčati u našoj crkvi u petak, 18. listopada u 17 sati.

Neka ih, zagovorom Majke Božje, prati Božji blagoslov!

Ušli smo u posljednje tromjesečje u ovoj godini. Statistika do sada nije bila lijepa. Naime, u ovoj godini do danas je u našoj župi kršteno samo sedmero djece! Vjenčanih je za sada bilo također

3.

samo sedam parova! A dosad je pokopano 25 ljudi! Bojim se da ćemo do kraja godine opet doći blizu broja 40! Nažalost, još uvijek nam velika većina ljudi umire bez sakramenata! Bojimo se ljude pripremiti na moguću smrt i dogovoriti da im dođe svećenik. Ovako sebe opravdavamo da smo im se bojali reći da će umrijeti, jer će nam reći da ih se želimo riješiti... Bolesnika treba pripremiti na moguću smrt! Zato nemojte zaboraviti vaše bolesnike, koji su u bolnici ili možda u staračkom domu. Posjećujte ih, pripremite ih za dolazak svećenika. U svakoj bolnici danas postoji svećenik, dovoljno je reći sestri na odjelu da želite da vašega bolesnika posjeti svećenik. Redovito to dobro funkcionira, no, nažalost, zna se dogoditi da sestra kaže: „Pa, kaj to treba“; neka vas to ne obeshrabri: recite drugoj sestri ili sami potražite svećenika. To je najviše što možete omogućiti vašem bolesniku. To ne mora znači da će umrijeti; Bogu hvala, nekad se ljudi poslije primljenih sakramentata još oporave i još određeno vrijeme žive. No, ako i bolesnik poslije primljenih sakramentata ispovijedi, pričesti i bolesničkog pomazanja i umu, Vi ćete biti ponosni, jer ste mu omogućili ono najpotrebnije, svete sakramente! Ako je netko u staračkom domu ili bolnici gdje ne možete doći do svećenika, slobodno nazovite me, ja ću naći toliko vremena da odem Vašem bolesniku podijeliti potrebne sakramente.

A onda kad se dogodi najgore, kad čovjek umre, nemojte zaboraviti zapaliti svijeću i pomoliti se. Nekada smo bolesniku obavezno davali u ruke upaljenu svijeću kad smo postali svjesni da se smrt sasvim približila. U bolnici ili staračkom domu to često nije moguće, ali možemo moliti uvijek! Nemojte odmah dogovarati karmine, puno je važnijih poslova prije. Javite vašem župniku da je osoba umrla, da se pozvoni, da se i druge potakne na molitvu! Kada se dogovori vrijeme i mjesto sprovoda, potrebno je doći k župniku, dati podatke o pokojniku, da se može upisati u Maticu umrlih. Nažalost, neki danas svu organizaciju sprovoda povjere privatniku, koji će sve umjesto njih obaviti, samo da oni ne moraju ništa sami. Ipak, neke stvari morate sami obaviti. Običaj je da rodbina i prijatelji dođu u pokojnikovu kuću, utješiti članove njegove obitelji, no i to bi trebala biti prilika za barem kratku molitvu za pokojnikovu dušu. Ne treba dugo opterećivati obitelj pokojnika, jer i oni moraju jesti i spavati. Često se dogodi da ljudi od smrti člana obitelji pa sve do karmina gotovo ne jedu i ne spavaju. Nažalost, velika većina ljudi sa sprovoda ode bez da ostanu na svetoj misi. Nitko ne bi nikud zakasnio da ostane 15 minuta na misi za pokojnika. A to je najvažnije! Nerijetko se događa da upravo na takvim misama, kao i kod vjenčanja ili krštenja da nekome u crkvi zvoni mobitel. A mogao bi se mobitel za tih pola sata ostaviti doma ili u autu! Nažalost, veliki broj ljudi koji i ostanu na svetoj misi ne znaju odgovarati, ne znaju kad se sjedi, a kada stoji. Naravno velika većina ne die na svetu pričest. Zar smo zaboravili da našim pokojnima možemo pomoći samo molitvom i misnim žrtvama. Ako smo svjesni da se ne možemo pričestiti, jer se dugo nismo ispovijedili, jer smo svjesni da imamo grijeha, dobro je otići prvom prilikom na svetu Ispovijed, sudjelovati na svetoj misi i pričestiti se. Namijenite tu Ispovijed i Pričest za dušu pokojnika! Ili nam je svejedno kamo idu naši pokojnici! A itekako im je potrebna naša molitvena pomoć! Nemojmo zaboraviti da si naši pokojnici koji su možda „zapeli“ u čistilištu sami ne mogu pomoći. Iz čistilišnih muka mogu ih izbaviti molitve i žrtve nas živih i duše proslavljenih u Nebu. Zato molite za Vaše pokojne, naručite misu za spas njihove duše. Sjetimo ih se uz imendan, zarođendan, godišnjicu smrti ili kojom drugom prilikom! Briga za pokojne ne može biti jedan posjet godišnje njihovom grobu!

Na kraju, još jednom Vas molim da za sve Vaše potrebe koristite uredovno vrijeme u župnom Uredu! Uredovno vrijeme je u utorak i srijedu poslije podne od 16 do 17,30 te u četvrtak i petak ujutro od 8 do 9. Nažalost često se dogodi da u to vrijeme nitko ne zove, niti tko dođe, a izvan toga vremena imam puno poziva, na koje zbog ostalih obaveza ne mogu odgovoriti. Zato Vas molim da koristite naznačeno vrijeme za bilo kakve Vaše potrebe, jer ćete me u to vrijeme sigurno

4.

naći. Nažalost, na pozive u nedjelju navečer ne mogu odgovoriti. Naravno, ako je nešto hitno, npr. hitni posjet bolesniku pred smrt, zovite u svako vrijeme, slobodno i na mobitel!

Duhovni kutak

Sljedeće subote, 12. listopada u 18 sati sv. Misu će umjesto mene služiti pater Ante iz župe Kraljice Apostola u Zaprešiću, a u nedjelju, 13. listopada jutarnju misu u 8 sati će služiti vlč. Domagoj Kuružnjak, kapelan iz župe sv. Ivana Krstitelja u Zaprešiću, a župnu sv. Misu u 11 sati će služiti prof. Bruno Matos, župni pomoćnik u Bistri.

Obavijesti

PON	7. X.	B.D.M. od krunice	17,45h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> +
UTO	8. X.	Šimun starac	17,45h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> + Dragutin (<i>stariji i mlađi</i>) i Marija Horvat i Obit; Miroslav, Zdenka, Dragutin, Katica i Nikola Jančić i Ob.
SRI	9. X.	Dionizije	17,45h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> + Štefica Kapusta
ČET	10. X.	Danijel i dr.	17,45h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> + Erna Sutlar, <i>god.</i>
PET	11. X	Ivan XXIII, papa	17,45h 19h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> Zajednička sv. Misa vjeronauk za PRVOPRIČESNIKE
SUB	12. X	Maksimilijan	17,45h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> + Lovro i Luca Biberović, Pejo i Kata Pavić
NED	13. X.	28. nedjelja „kroz godinu“	8h 11h Marija Gorica	+ Jadranko i Franjo Botički, Dragica i Nikola Jurišić <u>ŽUPNA SV. MISA</u>

U petak, 11. listopada u 17,45 imamo listopadsku pobožnost, a onda zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: + Ivica (*god.*) i Marko (*god.*) Valenčak, Mihalj i Milica Valenčak, Stjepan i Ljubica Bregar, Ivan, Slavica, Josip i Mirko Krčelić, Verica (*13. god.*), Dragutin i Jožica Galic, Zdenka (*god.*) i Mihalj Šošarić, Marica i Mihalj Obranković, Katica i Stjepan Matas, Nikola (*god.*), Marija i Ivica Klokočar i Obitelj.